

Historyczna budowa dobiega końca

Czekaliśmy 50 lat poczekamy jeszcze pół roku

JUTRO — jeśli dosłownie czytać określenie „do końca 1988” — mija termin zakończenia prac remontowo-montażowych w Nowym Gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie. Takim terminem przyjął przed 4 lata ówczesny „Budostal 7” a obecne PBS Budostal, przejmując generalne wykonawstwo tej (wcześniej latami ciągnącej się w ście ślimaczym tempie) budowy. Śledziłam z bliska przez te lata prace na budowie i roboty wszystkich бригад przedsiębiorstw współpracujących z generalnym wykonawcą. Pisałam o tym że prawie z reguły spóźniały się dostawy materiałów budowlanych urządzeń i aparatury produkcji zarówno krajowej jak i z importu, materiałów wykończeniowych, elementów architektury wnętrz, mebli (Dokończenie na str. 2)

JEDNA z wykończonych już sal wystawowych nowej części Nowego Gmachu Muzeum Narodowego, w której trzeba tylko zamontować lampy, zdjąć z balustrady schodów ochroniacz i posprzątać. Pokazuje nam ją inż. Antoni Wincenciak, kierownik grupy robót generalnego wykonawcy Przedsiębiorstwa Budownictwa Specjalistycznego „Budostal”, kontrolując jednocześnie jakość wykonania ekranowanych ścian aluminiowych w tej sali — brązowych.

Fot. Jadwiga Rubiś

Dla tych, co w góry

Na Turbaczu 160 cm śniegu

CHOCIAŻ w Krakowie nie ma śniegu, w górach przez najbliższy weekend będzie można jeździć na nartach.

W KRYNICY, na Słotwinach, w Suchoj Dolinie i na Magurze Małostowskiej pracują wszystkie wyciągi bo pokrywa śnieżna wynosi 50 cm. Śnieg przy wyciągach jest ubity, twardy.

ZDECYDOWANIE najlepsze warunki śniegowe są na Turbaczu. Tu leży 160 cm śniegu. Od dzisiaj ma podjąć pracę na stałe wyciąg koło schroniska. Taka informację przekazał za pośred-

nictwem stacji GOPR w Rabce, ratownik dyżurny z Turbacza. (Dokończenie na str. 2)

Było to 30 grudnia

W 1978 r. Papiież Jan Paweł II mianował swoim następcą na arcybiskupiej stolicy w Krakowie ks. Franciszka Macharskiego.

W 1888 r. urodził się inż. Eugeniusz Kwiatkowski, polityk, współorganizator budowy portu i miasta Gdyni oraz Centralnego Okręgu Przemysłowego, twórca podwalin polskiej floty handlowej.

Było to 31 grudnia

W 1908 r. Arnold Szyfman otworzył w Warszawie pierwszy kabaret literacki.

W 1888 r. urodził się Andrzej Pronaszko, wybitny scenograf, malarz, współtwórca formizmu; projektował m. in. dla teatrów Krakowa, Lwowa, Wilna i Warszawy; stworzył w Krakowie awangardową grupę „Formiści”; był profesorem PWST w Warszawie.

Było to 1 stycznia

W 1929 r. powstała Polska Linia Lotnicza „Lot”.

W 1919 r. urodził się Jerome D. Salinger, pisarz amerykański, autor powieści „Buszujący w zbożu” uznanej w latach 50. za „głos pokolenia”, oraz licznych zbiorów opowiadań (np. „9 opowiadań”, „Fanny i Zoocy”, „Wyżej podnieście strop ciębie — Seymour, Introdukcja”). (1-1)

DZISIAJ RANO AGENCJE DONIOSŁY

TOKIO (PAP). Wskaźnik inflacji wyniósł w br. w Japonii zaledwie 1 procent. Mimo to, jest to najwyższy wskaźnik inflacji w Japonii od 3 lat.

TOKIO (PAP). W Kobe w Japonii, uprowadzono ciężarówkę przewożącą pieniądze z banku, gdy na moment wysiadł kierowca, aby zamknąć bramę. Skradziono 322 mln jenów (2,8 mln dolarów) w gotówce. Pustą ciężarówkę znaleziono na parkingu.

TOKIO (PAP). Na skutek przypadkowego wybuchu produkowanych nielegalnie ogni sztucznych w Bocaue koło Manili, śmierć poniosło 11 osób, a 26 zostało rannych. 5 budynków spłonęło doszczętnie, a 26 uległo zniszczeniu.

Cena 30 zł

Nr indeksu 35005
SL ISSN 0137-9011

echo MAGAZYN

KRAKOWA

ODZNACZONE ŻŁOTĄ ODZNAKĄ M. KRAKOWA
ROK XLII. PISMO POPOŁUDNIOWE Nr 254 (12809)

Kraków, 30, 31 XII 1988 r., 1 I 1989 r.

Suchy Jar nareszcie mokry!

Oczyszczalnia ścieków HIL noworocznym upominkiem dla Wisły

MASZYNISTA pomp z Wydziału Wodnego, Andrzej Krzeminski w nowej oczyszczalni pracuje już od października.

Fot. Jacek Bednarczyk

Fot. Jacek Bednarczyk

CENNY noworoczny upominek otrzymała Wisła. Dobiegła właśnie do końca prowadzona dość sprawnie od 4 lat przez „Budostal-1” kilka innych przedsiębiorstw budowa oczyszczalni ścieków Huty im. Lenina na kanale zrutowym Suchy Jar. Przekazane do ruchu obiekty uzupełniają oddaną do użytku w 1985 r. inną oczyszczalnię HIL, przy kanale Południowym. W ten sposób będzie oddat oczyszczana całość ścieków przemysłowych z Kombinatu.

Sukces? Tak, choć trzeba pamiętać, że na tę chwilę czekaliśmy 30 lat. Huta została zbudowana według wzorów radzieckich przy założeniu, że woda zrzepana z Wisły będzie po jednokrotnym wykorzystaniu w obiegach chłodniczych urządzeń wylwana z powrotem do rzeki. (Dokończenie na str. 2)

POCIĄG z Moskwy przyjechał! Kolorowy telewizor za Buga najlepszym upominkiem noworocznym! Jak widać nawet zastrzeżone przepisy celne można jakoś ominąć...

Fot. Jacek Bednarczyk

Fot. Stanisław Makarewicz

Filip — mężczyzna życia Haliny Frąckowiak

OKOŁO godziny 15, przed hotelem „Forum” w Krakowie zatrzymał się wczoraj duży, biały „fiat”. Z samochodu wysiadła Halina Frąckowiak w towarzystwie bardzo przystojnego mężczyzny — 10-letniego Filipa, jej syna. Jako „mama chrzestna” tego hotelu, będzie tu wraz z Januszem Budzyńskim gospodynią

pierwszego sylwestrowego balu. Oczywiście goście wysłuchają recitalu popularnej piosenkarki.

— Będzie to mój pierwszy Sylwester w Krakowie. Rok 1988 witałam w Lozannie, gdzie śpiewałam dla Polonii. Trudno powiedzieć, który Sylwester mojego życia był najszczęśliwszy. Czy piękniej było wtedy, gdy zęgnalam rok prywatnie, czy gdy śpiewałam i bawiłam się wraz z publicznością. Będzie to jednak Sylwester wyjątkowy — pierwszy bal mojego syna. Cieszy się na to bardzo i już od kilku dni pyta mnie, kiedy w końcu pojedzie. (Dokończenie na str. 2)

W połowie stycznia

Nadzwyczajne walne zebranie Cracovii

SYTUACJA w klubie sportowym Cracovia niepokoi od dawna. Niedowład organizacyjny, kłótnie pomiędzy działaczami, podawanie się do dymisji całych grup ludzi, ogromne długi, wszystko to smuci wciąż liczne grono sympatyków tego klubu. Jak się dowiadujemy, w połowie stycznia ma zostać zwołane nadzwyczajne walne zebranie Cracovii, w czasie którego mają zapaść dość istotne postanowienia dla przyszłości „pasiaków”. Projektuje się m. in. powołanie spółki do zagospodarowania i prowadzenia obiektów klubowych, szczególnie basenu i stadionu lekkoatletycznego, ilościowe zmniejszenie zarządu i prezydium, wprowadzenie do władz nowych ludzi, takich, którzy będą chcieli i potrafia postawić Cracovię na nogi. Sytuacja w klubie zajmowały się ostatnio władze polityczne i administracyjne miasta. Miejmy nadzieję, że wspólnym działaniem ludzi dobrej woli uda się ten tak popularny klub uchronić przed całkowitym upadkiem. (1)

Szopki krakowskie

OSTATNIE tegoroczne spacerki odbędą się jutro, w sobotę 31 grudnia. Jeden temat dla wszystkich uczestników akcji — SZOPKI KRAKOWSKIE — zbiórka na Rynku Głównym, koło wejścia do biura „Wawel-Touristu”.

▲ odznaka brązowa — między godziną 9.00 a 9.45,
▲ pozostałe odznaki — między godziną 10.00 a 10.30. (Dokończenie na str. 2)

DWUSETNA rocznicę Wielkiej Rewolucji Francuskiej, która przypada 14 lipca 1989 r., Paryż uczci wieloma dostojnymi uroczystościami i wspaniałymi imprezami. Do najbardziej efektownych będzie należał bez wątpienia występ, jaki przygotowuje już dzisiaj Jean-Michel Jarre. Jeśli wierzyć sloganom reklamowym — „trzeci po Napoléonie i generale de Gaulle'u największy Francuz w historii” da najwspanialszy koncert świata. Godną oprawę dla muzyki komponowanej przez tego francuskiego supergwiazdora rocka elektronicznego będzie stanowiło światło laserów oraz imponujące fajerwerki sztucznych ogni. Z tego typu widowiskiem ten 40-letni kompozytor, wybitny instrumentalista i aranżer występował dotychczas tylko czterokrotnie. Debiutował w 1979 r. oczywiście w Paryżu. Następnie jako pierwszy wielki gwiazdor zachodni wystąpił w 1981 r. w Pekinie, dając początek szerszej współpracy kulturalnej obu krajów. Do Chin Jarre zawiózł 16 ton elektronicz-

nej aparatury. W 1986 r. jego koncert przyciągnął w obchodzącym 100-lecie istnienia Houston, w stanie Teksas, aż 1,3 mln słuchaczy, co stanowiło absolutny rekord świata i dało jego twórcy miejsce w księdze rekordów Guinnessa. Tam pracowało już 20 ton sprzętu, a przedsięwzięcie kosztowało miasto 4 mln dolarów. Wreszcie w londyńskich dokach królewskich odbył się niedawno zapowiadany wcześniej na wrzesień koncert, który stanowił dla Jarre'a generalną próbę przed rocznicowym występem w Paryżu. Występ doszedł do skutku z pewnym opóźnieniem, ponieważ władze brytyjskiej stolicy bały się, że lasery i fajerwerki będą stanowiły zbyt duże zagrożenie pożarowe, a wielbiciele rocka zakłócać porządek. W końcu przeważała opinia Lady Di, małżonki następcy angielskiego tronu. Jest ona wielką miłośniczką twórczości Jarre'a i oświadczyła, że udział w imprezie, którą do dzisiaj zachwyca się tamtejsza prasa. (1-1)

Fot. DAILY MIRROR

Wymysł syjonistów i kosmopolitów

Niebezpieczny język

czy to możliwe, by powodem przesładowania stała się nie narodowość, przekonania, religia czy pochodzenie społeczne gniebionego, lecz wyłącznie język, którym mówi? W dodatku nie język ojczysty lecz dobrowolnie, z wyboru wyuczony? Niestety, możliwe. Paradoks tym większy, że chodzi o esperanto powołane przecież do pogłębiania przyjaźni, porozumienia i jedności. Twórca esperanto, dr Ludwik Zamenhof pisał przecież w przedmowie do pierwszego podręcznika wydanego przed stu laty, że dzięki nowemu językowi „wychowanie, ideały, przekonania staną się wspólnymi dla wszystkich, a narody połączą się w jedną rodzinę”. Stało się inaczej.

Początek dał Adolf Hitler, który w swoim osławionym „Mein Kampf” nazwał esperanto „narzędziem sprzysiężenia żydowskiego”. Dekretem z 1936 r. nakazano rozwiązanie wszystkich organizacji propagujących sztuczne języki. Po wkroczeniu do Warszawy hitlerowcy na specjalny rozkaz z Berlina aresztowali rodzinę L. Zamenhafa. Jego syn, Adam został rozstrzelany w Palmirach, obie córki i siostra zginęły w komorze gazowej. Ciężkie czasy przeżywał ruch

esperancki w ZSRR. W 1921 r. powstało Zrzeszenie Esperantystów Republik Radzieckich (Sovietrepublikana Esperantista Unuigo), w którego rejestrach 10 lat później figurowały nazwiska około 9 tysięcy członków. Jednak zdaniem Stalina język propagowany przez Zamenhafa był językiem „syjonistów i kosmopolitów” szerszym w celu odwrócenia uwagi klasy robotniczej od walki z międzynarodowym kapitałem.

Pierwszym zwiastunem groźnego nastawienia władz było aresztowanie w 1935 r. i skazanie na 5 lat ciężkich robót wybitnego działacza esperanckiego, D. S. Sneszki, który zyskał przychylność. Zasadniczą rolę w przesładowaniu przyniosła wielka czystka z 1937 r. Na listach sporządzonych przez NKWD esperantystów zaliczono do grupy oskarżonej o utrzymywanie podejrzanych kontaktów z zagranicą (do tej samej kategorii wrogów włączono również... filatelistów). Rozpoczęły się aresztowania i deportacje. Przewodniczącym wspomnianego Zrzeszenia, E.K. Drezena, rozstrzelano. Jego los podzieliło kilkudziesięciu innych czołowych działaczy. Skąpe źródła nie podają łącznej liczby ofiar, wiadomo jednak, że były ich tysiące. Po najeździe Niemiec na ZSRR,

działo zniszczenia kontynuowali hitlerowcy. Prześladowania najdotkliwiej dotknęły Estończyków. Zginął między innymi przedwojenny premier J. J. Vares — Barbarus, również zapalony esperantysta. Stalinowskie poglądy zaciążyły nad ruchem esperanckim i po wojnie. Najdłużej broniła się Czechosłowacja. Prezes tamtejszego związku jeszcze w kongresie w Bournemouth (W Brytania) w 1949 r. uczestniczył jako oficjalny przedstawiciel ministerstwa Czechosłowacji.

Jednak i tu pod koniec 1950 r. klimat wokół „języka syjonistów i kosmopolitów” wyraźnie się ochłodził. W 1952 r. zgodnie z radą władz państwowych miejscowy związek rozwiązał się dobrowolnie, nie czekając na decyzje ogólne. Na Węgrzech wiosną 1948 r.

stu parlamentarzystów poparło nauczanie esperanto, ale w dwa lata później ruch ten zamarł. Przeszły się ukazywać, oficjalnie z powodu trudności finansowych, specjalistyczne czasopisma.

W radzieckiej strefie okupacyjnej w Niemczech dekretem władz z 1949 r. administracyjnie

zakazano tworzenia jakiegokolwiek esperanckich. Jednym z argumentów był... rzekomy brak własnej gramatyki, dyskwalifikujący język.

W Polsce premier Józef Cyrankiewicz znalazł się wśród 26 mln ludzi z całego świata, którzy podpisali apel do ONZ o uznanie

Rys. Piotr Bielecki

esperanto za uniwersalny język międzynarodowy, jednak atmosfera pozostawała nieprzychylna. W ostatniej chwili odwołano przewidziany na 1949 r. światowy kongres w Warszawie. Działalność związku esperantystów nie została co prawda nigdy oficjalnie zakazana, ale z 30 oddziałów przetrwały tylko dwa. Między innymi wrocławski. Mówiono, że ocalał dzięki stałej obecności w jego siedzibie okazałego portretu Józefa Wissarionowicza. Przez 9 lat nie ukazywał się organ prasowy ruchu „Pola Esperantisto”. Nie dopuszczano nawet płatnych ogłoszeń o kursach języka organizowanych w zasadzie półlegalnie.

Fala wrogości wobec esperanto zaczęła opadać w drugiej połowie lat pięćdziesiątych. Odrzadzali się stopniowo związki krajowe. W setną rocznicę urodzin L. Zamenhafa Warszawa gościła kongres powszechny, który zgromadził ponad 3 tysiące uczestników.

„Rozmawiałem wówczas z pewnym profesorem biologii, który przybył na zjazd z ZSRR pod pretekstem podróży służbowej do Warszawy” — wspomina prezes krakowskiego oddziału Polskiego Związku Esperantystów Stanisław Świsak, który udostępnił nam materiały o losach „niebezpiecznego języka”.

W 1961 r. władze NRD uchyliły zakaz z 1949 r. W 1963 r. w kongresie w Sofii po raz pierwszy wzięła udział oficjalna delegacja esperantystów radzieckich. Mogła przyjechać dzięki specjalnej prośbie organizatorów skierowanej do kierownictwa KPZR. Spadkobierca przedwojennego zrzeszenia, Związek Esperantystów Radzieckich powstał jednak dopiero w 1979 r. Obecnie liczbę obywateli ZSRR, władających językiem Zamenhafa ocenia się na sto tysięcy.

(AR)

Biret kardynalski od prezydenta Rzeczypospolitej

Po 123 latach Polska powróciła w 1918 roku na mapę Europy. Sama, swym czynem zbrojnym, wyznaczyła sobie miejsce i pozycję wśród narodów tego kontynentu. Nie wszystkim oczywiście państwom podobał się nowy porządek w Europie, ale wszystkie musiały uznać fakty dokonane. Jednym z nich było powstanie niepodległego państwa polskiego w ostatecznie ustalonych granicach. Jedną zaś z form tego uznania było akredytowanie przy nowo powstałym rządzie polskim zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych.

Pierwszym dyplomatą, który przybył do Warszawy i złożył listy uwierzytelniające naczelnikowi państwa — Józefowi Piłsudskiemu, był przedstawiciel Francji — Eugene Pralon, akredytowany przy rządzie polskim w randze posła. W miesiąc później, 2 maja 1919 roku, przybył do Warszawy poseł Stanów Zjednoczonych, Hughes Gibson. W kilkanaście dni potem powitano w naszej stolicy posłów: belgijskiego, rumuńskiego i włoskiego. Odtąd, z miesiąca na miesiąc, powiększała się lista przybywających do Warszawy przedstawicieli zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych.

Takiego najazdu dyplomatów Warszawa nie widziała od dziesiątków lat, dokładnie od 1795 roku, kiedy to cały korpus dyplomatyczny, akredytowany przy dworze Stanisława Augusta Poniatowskiego, opuścił stolicę po abdykacji króla i jego wyjeździe, na rozkaz Katarzyny II, do Grodna. Pozostał wówczas w Warszawie jedynie nuncjusz papieski, msgr Litza, który jeszcze przez dwa lata uważał się za akredytowanego w Rzeczypospolitej Polskiej i wymagał od władz okupacyjnych poszanowania swojego immunitetu dyplomatycznego. Opuścił Warszawę w 1797 roku, po otrzymaniu misji ułożenia stosunków Kościoła katolickiego w Rosji. W 120 lat potem jego miejsce w Warszawie zajął msgr Achilles Ratti, jako pierwszy dyplomata w randze ambasadora. W trzy lata później opuścił nuncjaturę i udał się do Rzymu, nie przypuszczając, że za osiem miesięcy wybrany zostanie na konklawe nowym papieżem. Jako Pius XI pełnił urząd najwyższego dostojnika kościelnego do 1939 roku.

Pierwsza „Liste du Corps Diplomatique” z podpisem pierwszego dyrektora protokołu dyplomatycznego, Stanisława Prze-

ździeckiego, sporządzona w listopadzie 1919 roku, zawierała kilkanaście nazwisk osób, które w latach późniejszych wyróżniły się w prowadzeniu zawitych problemów międzynarodowych. 1 stycznia 1920 roku, akredytowani przy rządzie polskim zagraniczni dyplomaci, zebrał się po raz pierwszy w Łazienkach, by

MEDAL wydany w 1926 r. z okazji przystąpienia Polski do Ligi Narodów.

złożyć życzenia naczelnikowi państwa — Józefowi Piłsudskiemu. Przemawiał msgr Ratti, podnosząc znaczenie tej historycznej chwili i przywołując na pamięć czasy króla Stanisława Augusta, przy którego dworze po raz ostatni akredytowani byli przedstawiciele placówek dyplomatycznych.

W lecie 1920 roku liczba przedstawicielstw dyplomatycznych w Warszawie była już dość pokątna. Sytuacja jednak i tak wówczas powstała, wojna polsko-rosyjska, ponownie zmusiła dyplomatów do opuszczenia stolicy. Personalne poselstwa wraz z archiwami ewakuowano do Poznania. W stolicy pozostali tylko dwaj dyplomaci: msgr Ratti i poseł włoski, Francesco Tomassini. Po zawarciu pokoju w Rydze i powrocie dyplomatów do stolicy, akredytowali się przy rządzie polskim dwa poselstwa radzieckie: od Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Rosji i od

Związku Socjalistycznych Republik Rad Ukrainy.

6 grudnia 1924 roku odnotowano w kronikach dyplomacji ważne wydarzenia w dziejach warszawskiego korpusu dyplomatycznego. Dotychczasowy poseł Francji, A. de Panafieu, złożył prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, na uroczystej audiencji w Zamku Królewskim swe listy uwierzytelniające, jako ambasador Francji, pierwszy od 1764 roku. Innym znaczącym wydarzeniem było przekazanie przez papieża na rzecz prezydenta dawnego przywileju królów polskich. Zgodnie z tym przywilejem prezydent, Ignacy Mościcki, wręczył nowemu nuncjuszowi, msgr Lorenzo Lauri, po uzyskaniu przez niego nominacji na kardynała, biret kardynalski. Uroczystość ta odbyła się na Zamku Królewskim, 27 stycznia 1927 roku.

Na naszej loterii możesz wygrać bilet do Polski

Green Point — to skrawek Brooklynu. Jest to właściwie reszta dawnego, licznego skupiska polskiego. Ale jeszcze i teraz, gdy spaceruje się takimi ulicami na Green Point, jak Manhattan Avenue, Nassau lub Java słyszy się na chodnikach niemal wyłącznie język polski. Polskie sklepy kuszą klientelę gromkimi napisami „Kiszka! Kiszka!” lub „Kielbasa krakowska tylko u Józia!”. Polskie apteki polskie biura podróży, polskie restauracje i bary, biura wysyłkowe paczek do kraju. Niemal na każdym rogu ulicy — reklama: oferuje swe usługi polski dentysta, szewc, zegarmistrz. Imponującej wielkości budynek Centrum Polsko-Słowiańskiego: sala imprezowa „Chopin” (podobno dni jej świetności już minęły) zaprasza na koncerty zespołów z kraju. I oczywiście — kilka polskich kościołów, parafii...

Lekki szok w sklepie, gdzie czarnoskóry sprzedawca — widząc nasze kłopoty językowe — odzywa się nagle... najczystszą polszczyzną! Po prostu ze względu na polską klientelę nauczył się posługiwać tym językiem. Zaś w innych sklepach, gdzie właścicielem jest już Amerykanin niepolskiego pochodzenia widnieją na witrynach napisy: „Mówimy po polsku”. Przynajmniej jeden ekspedient musi władać tym językiem.

Ta „wysepka” polska w Nowym Jorku ma i swoją specyfikę — tablice ogłoszeń. Przy wejściach do polskich restauracji i barów, w przedsiódkach kościelnych wiszą — potężnych na ogół rozmiarów — tablice, na których umieszczane są przeróżne ogłoszenia. Zazwyczaj krótkie, ręcznie pisane, w treści proste, czasami — wymowne. O co tu głównie idzie? O pracę i mieszkanie. Ciekawe: znacznie więcej jest ogłoszeń oferujących zatrudnienie, aniżeli poszukujących. Przypuszczalnie proponuje się zarobki niskie, a pracę nieatrakcyjną, trudno zresztą powiedzieć czy legalną, czy też „czarną”, zakazaną (przyjmowanie kogoś nieuprawnionego do pracy jest w Stanach Zjednoczonych poważnym naruszeniem prawa). A jeśli idzie o mieszkanie? Czytam uważnie jedno z takich ogłoszeń:

„Może ktoś będzie upsejmy i zgłosi się do nas, aby mieszkać. Jest nas już trzech głęznych chłopcuw, szukamy czwartego. tylko żeby nie pił wudeczki za dużo i chodził do kościoła. Oferujemy z łaskawości prosimy składać w bufcie. 150 dolarów”.

Czasem są i inne anonsy: „Chcesz posłuchać Władza z harmonią, jak będzie śpiewał polskie piosenki? Przyjdź w sobotę wieczorem do baru pani Urszuli. Wstęp 2 dolary”. Albo: „Na

naszej loterii fantowej możesz wygrać bilet do Polski. Los może się do Ciebie uśmiechnąć”.

Tak, nie lada więc atrakcja, uśmiechem losu może być bezpłatna podróż do kraju... Na pewno wielu z tych ludzi, przesuwałych się przez ulice i uliczki Green Point jeśli do kraju nie tęskni — to przynajmniej o nim myśli...

JERZY PARZYŃSKI

W Bostonie obywatel amerykański polskiego pochodzenia Joseph Aleks wygłosił odczyt o słynnym polskim żeglarzu Janie z Kolna, który jak głosi nie sprawdzone przekazy historyczne, odkrył Amerykę na 16 lat przed Kolumbem.

Przed kilkoma dniami ukazał się kolejny numer angielskiego wydania radzieckiej „Prawdy” — miesięcznik ten, chociaż ukazuje się od niedawna, sukcesywnie zdobywa sobie nowych czytelników na Wyspach Brytyjskich. „Prawda International”, bo taka jest oficjalna nazwa angielskiego wydania, ukazuje się aktualnie w nakładzie 75,2 tys. egz., z czego aż 60 tys. przeznaczonych jest dla czytelników amerykańskich i kanadyjskich, 15 tys. dla brytyjskich, reszta zaś dla niemieckich i japońskich.

Najnowszy, podwójny 11/12 numer „Prawdy — International” zawiera sporo interesujących artykułów. O nowoczesnej koncepcji socjalizmu mówi Vladimir Miedwiediew — członek Biura Politycznego i sekretariatu KC KPZR. Natomiast Wiktor Adrianow opisuje wspomnienia George'a Blake'a — asa między-

narodowego wywiadu. Kolejny artykuł ujawnia błędy Stalina w zakresie gospodarki rolnej kraju. O losach radzieckich emigrantów, których wojna rzuciła do Francji, a którzy dzisiaj powra-

Angielska „Prawda International”

cają do swej ojczyzny — pisze z Paryża W. Bolszakow.

„Wejście elektronicznego rubla” to raport o wprowadzeniu w Związku Radzieckim kart kredytowych VISA. Respektowane są one na razie w 600 placówkach na terenie Związku Radzieckiego, w hotelach, restauracjach, sklepach „Bieriozha”. Powstaje już

jednak i rodzima karta kredytowa, opracowywana wspólnie z włoską firmą Olivetti i fińską Nokita.

„Pupile pieriestrojki” to wywiad z angielskim sekretarzem szkolnictwa i nauki Kennetem Bakerem, który przedstawia swoje refleksje po podpisaniu porozumienia ze Związkiem Radzieckim o wymianie młodzieży 50 szkół obu krajów.

Barry Martin od 18 lat prowadzi biuro podróży i jest swoistym rekordzistą, gdyż był w Związku Radzieckim ponad 300 razy w życiu. Organizuje on spotkania biznesmenów obu krajów.

Oczywiście w najnowszym numerze angielskiej „Prawdy” nie zabrakło miejsca także dla kultury. W tym dla refleksji znanego producenta filmowego BBC, Johna Purdie, który przejechał 50 tys. mil i zwiedził 13 republik radzieckich, tworząc swój „portret” Związku Radzieckiego.

LESZEK SAGAN

(Dokończenie na str. 6)

TEATRY
Piątek
Słowackiego 19 Czarujący lajdał...

Sobota
Słowackiego 19 Czarujący lajdał...

Niedziela
NIECZYNNY.
KINA
Piątek
Uciecha 15:45 Sławną jak Sarajewo...

Sobota
Uciecha 16:30 Sławną jak Sarajewo...

(piąt. 11-18, sob. niedz. niecz.). Muzeum Narodowe - Oddziały...

(piąt. 11-18, sob. niedz. niecz.). Uciecha 15:45 Sławną jak Sarajewo...

DYZURY

Piątek - Sobota - Niedziela
Pogot. MO tel. 997. Straż Pożarna...

Pogotowie Ratunkowe
Tylko wypadki i nagłe zachorowania...

DYZURY SZPITALI I SŁUŻBY ZDROWIA
Piątek
Chir., chir. uraz. Kopernika 21...

Co się wie
Wyd. popołudniowe 17.15 Dzieła, style, epoki...

Table with 3 columns: PIĄTEK, SOBOTA, NIEDZIELA. Dates: 30, 31, 1. Days: GRUDNIA, GRUDNIA, STYCZNIA.

Piątek III
Wiadomości: 15, 16, 17, 18, 22.05.

Piątek IV
Wiadomości: 17, 19, 20, 23.00.

Sobota I
Wiadomości: 7, 8, 9, 10, 12.05, 14, 16, 19.

APTEKI

Piątek - Sobota - Niedziela
Rynek Główny 42 tel. 22-23-71...

różne

Ogród Botaniczny (Kopernika) od 9 do zmroku, szklarnie 10-14.

RADIO

Piątek I
Wiadomości: 16, 18, 19, 20, 22, 23.

mykam oczy... 19.30 Muzyka polska, 20.00 Przemówienie...

Sobota IV
Wiadomości: 5.05, 6, 12, 17, 19, 30, 22.30.

Niedziela III
7.05 Piosenki usypianki, 8.00 Świątoid, 8.15 Bossa nova...

Niedziela IV
6.05 Biały stok na antenie Czwórki, 7.05 Dla wstających rano...

Przerwy w dostawie prądu

W ZWIĄZKU z remontem sieci średniego i niskiego napięcia...

ZAKŁAD Energetyczny

Zakład Energetyczny przepara za przerwy w dostawie energii...

Od niedzieli

Telewizyjna „dwójka” tylko w 33 kanale

PRZYPOMINAMY, że od najbliższej niedzieli, tj. 1 stycznia 89 r. drugi program telewizyjny...

PRZYPOMINAMY, że od najbliższej niedzieli, tj. 1 stycznia 89 r. drugi program telewizyjny...

O północy w sylwestrową noc

Hotele „Orbisu” rozbłysną światłem ogni sztucznych

JUTRO sylwestrowa noc. W Krakowie organizowane są tysiące prywatnych, zabaw i różnorodnych balów. O północy, podobnie jak to bywało w latach 70., wszystkie hotele „Orbisu” rozbłysną fajerwerkami różnokolorowych świateł ogni sztucznych. Efekt murowany. To zawsze robi na balujących wielkie wrażenie, a jeśli jest pogodna noc, ognie sztuczne widoczne są nawet z odległych osiedli Podgórze i Nowej Huty. Ognie puszcza specjalna ekipa, która przyjeżdża do Krakowa z Krywałdu, a koszt imprezy — 600 tys. zł. Dodajmy, że ze względów bezpieczeństwa we wszystkich czterech hotelach pełnić będą dyżur strażacy.

Oprócz krakowian i krajowych turystów w zabawach sylwestrowych wezmą udział goście z Włoch, Francji i Węgier. Wszystkie miejsca na bale zostały już dawno sprzedane.

Po raz pierwszy organizowany jest Sylwester w hotelu „FORUM”. Zabawa odbywać się będzie na trzech poziomach (w kawiarni, restauracjach i klubie

nocnym), uczestniczyć będzie 800 osób, z których każda zapłaciła za tę atrakcję po 30 tys. zł. W ramach konsumpcji (16 tys. zł) goście otrzymają m. in. filet cielęcy „królewski” oraz krem czekoladowy.

W „CRACOVII” miejsca przy stolikach zajmie 450 osób, koszt 25 tys. od osoby. Podana zostanie m. in. poledwica po węgiersku, indyk po królewsku, torcik ananasowy, a nad ranem żurek staropolski.

W „HOLIDAY INN” koszt balu i ilość gości takie same jak w „Cracovii”. Podany będzie m. in. stek wieprzowy zapiekany oraz puchar lodowy.

Najtaniej jest w hotelu „WANDA”, gdzie każdy z 300 gości zapłaci po 20 tys. zł. Szef kuchni poleca poduszczyki wieprzowe „niespodzianka” oraz puchar owocowy „Wanda”. Wszyscy uczestnicy balów sylwestrowych w hotelach „Orbisu” otrzymają upominki wartości 3 tys. zł: mężczyźni srebrne spinki do krawatów — kobiety bransoletki. Oprócz aperitifów na początek szampana o północy w ramach kart nie będą podawane alkohole, każdy musi (jeśli chce) zamówić je dodatkowo.

Na balu sylwestrowym w „MAXIMIE” przy ul. Floriańskiej Nowy Rok przywita 180 osób (koszt 15 tys. zł, konsumpcji 9 tys. zł). Podany zostanie m. in. specjalnie przyrządzony filet wieprzowy z dodatkami. W „FENIKSIE” przy ul. św. Jana F. więc się będzie 250 osób, koszt jak w „Maximie”. Szef kuchni opragnie bismarkiem z poledwicy wołowej na ananasie i innych owocach południowych. Niestety, zawiędli się ci, którzy liczyli na zabawę w „Warszawiance”. Remont się nie zakończył.

Cóż, pozostaje życzyć Państwu wiele atrakcji w tę noc i... dobrego Nowego Roku.

JAN FRENKEL

W STYCZNIU nowohucki zespół „Hamernik” świętował będzie 10. rocznicę istnienia. Jednym z pierwszych programów przedstawianych przez „Hamernika” było wesele góralskie. Teraz przygotowują się do koncertu jubileuszowego, na który złoży się druga część wesela i program „Na holi”. Przez wszystkie lata działalności zespołu przewinęło się przez niego ponad 300 osób, i wszyscy podkreślają serdeczną, rodzinną atmosferę stworzoną przez prowadzących od samego początku zespół Annę i Kazimierza Lassaków. (jb)

Fot. Jacek Bednarczyk

Gorący pieniądź parzy ręce i portfele

CO ludzie kupują? Wszystko co jeszcze jest. W Domu Towarowym „Krakus” rzucili czarne lakiery w ciapki srebrne, a 9800 zł. Kupowały panie nawet po dwie trzy pary. „Przydadzą się, tańsze nie będą”. Pojawili się też rajtki w modne wzorki, ostatnia szansa, żeby na Sylwestra wyglą-

dać elegancko. Więc znowu zakupy hurtowe, chociaż cena za parę 2300—2800 zł.

W ciągu dosłownie 15 minut zniknęły z „Mody Polskiej” dezodoranty perfumowane a 7400 zł. Te same w ubiegłym roku kosztowały 2800 zł.

Poszły także włoskie swetry po 40, 50 i 60 tysięcy złotych, chociaż jeszcze niedawno zalegały półki.

W eleganckiej Galerii „Miraż” stoją przed wejściem kolejki. Sama młodzież zresztą bardzo wytworna. Piękne sylwestrowe suknie i nie mniej gustowne dodatki idą jak woda, choć ceny trudno nazwać przystępnymi.

A w krakowskich butikach marwią się ich właściciele, że dotychczasowi dostawcy, chociaż produkcja idzie pełną parą, ociągają się z jej sprzedażą. Nie pomagają nawet stwierdzenia, że „Teraz pójdzie wszystko, a po Nowym Roku nie wiadomo”. Producenti czekają nie chcą ustąpić licząc na to, że za kilka dni uda im się zarobić więcej. Gorący pieniądź, w postaci pensji i nagród, wypłacanych nerwowo zaliczek parzy ręce i ludzie chcą go jak najszybciej wydać. (bog)

Kanapki, batoniki i piękna idea...

OD kilku miesięcy mniej krwi oddają honorowi dawcy w Krakowie. Jak szacuje dyrektor Wojewódzkiej Stacji Krwiodawstwa dr L. Bucka, w 88 roku zbierze się o ok. 15 proc. mniej krwi niż zamierzano. Niepokojącą tendencją tylko przejściowo zahamowała akcja oddawania krwi na rzecz ofiar trzęsienia ziemi.

Wśród kilku przyczyn tego zja-

wiska istotniejsze wydają się dwie: pogorszył się śniadania, które należą do krwiodawcom oraz zdeprecjonowały się niektóre, od lat przysługujące im uprawnienia.

Przez lata oddający honorowo krew otrzymywali wysokokaloryczny posiłek składający się z kawy, kanapki z szynką lub inną wędliną i 2—3 czekolad. Z czasem śniadanie krwiodawcy ubożało i teraz zamiast szynki jest kiepska kielbasa a zamiast czekolad np. 2 batoniki... Nie jest temu winna Stacja Krwiodawstwa, która po grudniowej podwyżce ma na jedno śniadanie ok. 540 zł. Kiedyś przy oddawaniu np. 400 ml krwi należały się dwa dni wolne od pracy, teraz nawet z jednym dniem bywają kłopoty. Teoretycznie krwiodawcom przysługuje prawo do zakupów poza kolejnością, ale po pierwsze: towarów do kupowania jest mało, a po drugie: co dzieje się w kolejkach — każdy sam widać.

Piękna idea honorowego krwiodawstwa rozwijała się przez długie lata. Czy wolno to zaprzepaścić przez drobniarzy? (ag)

SMUTNE jest życie mężczyzny przed Sylwestrem. 50 tysięcy na bal, benzynę wybrać, bo się kartki kończą, alka prim zgromadzić i... najgorsze. Zona każe wyglądać jak człowiek.

FRYZJER

Kiedyś młodzi mieli długie włosy, starsi krótkie. Teraz młodzież strzyże się „na żołnierza amerykańskiego” (tyl i boki bardzo krótko maszynką, tak że zostaje tylko czubek, i głowa wygląda kwadratowo), starsi zapuszczają włosy do 1/3 ucha. Do Pasażu Bielaka np. przyszedł czterdziestolatek, któremu żona kazała zostawić na karku ogonek Bidula nie wie, że ogonki już wyszły z mody. Mycie, strzyżenie, modelowanie kosztuje od 500 do 700 zł.

ZAKŁAD KOSMETYCZNY

Czasami żonom wpada do głowy, żeby wysłać i tam męża. Do zakładu nr 12 przyszedł mężczyzna i poprosił, żeby mu zrobić hennę na włosy (miał szpakowate, a musiał mieć czarne) Uciekli. Klientki go omięściły.

UBRANIE

W firmowym sklepie „Vistuli” rzucili smokingi za 29.500 zł. Czarne spodnie, marynarka tkana srebrną nitką, szalowy kołnierz, rowoczesny krój. Ale było tylko 100 sztuk, tłum, więc żegnaj elegancjo! Są popielate ubrania za 51.300 zł (100 proc. wełny). W „Modzie Polskiej” jest popielate pepitko za 61 tys. (garnitur „Vistuli” uszyty na zamówienie „Mody Polskiej” z włoskiej tkaniny fleres). Trzeba tylko mieć wzrost 170, 176, 182, 188 cm, bo takie na wieszakach zostały.

BUTY

Obojętnie jakie ubranie kupimy, w obuwicznym czekają na klienta brązowe sandały za 4.200 i różnokolorowe adidasy za 4.100 zł. W adidasach noga się dobrze

Męskie dylematy

Ogonek, mucha, henna i sandały do smokingu

czuje i można długo tańczyć bez zmęczenia. Poza tym adidasy przydadzą się też latem. Ale wytłumacz to kobiecie...

KRAWATY

Tradycyjnie u „Janiny”. Właściwie to tylko z krawatem można poszaleć. Przyszedł jakiś pantoflarz i koniecznie chciał kupić złoto-czarną muszkę do popielatego ubrania. Zona mu kazała mieć złoto-czarno na szyi, żeby pasowało do jej sukienki. W sklepie „przejrzał estetycznie” i kupił srebrną muchę. Odkał Reagan zaprezentował podczas spotkania z Gorbaczowem dwudziestu krawatów, stały się one bardzo popularne, bo pasują do każdego wieku.

ZAKŁAD KOSMETYCZNY

Czasami żonom wpada do głowy, żeby wysłać i tam męża. Do zakładu nr 12 przyszedł mężczyzna i poprosił, żeby mu zrobić hennę na włosy (miał szpakowate, a musiał mieć czarne) Uciekli. Klientki go omięściły.

UBRANIE

W firmowym sklepie „Vistuli” rzucili smokingi za 29.500 zł. Czarne spodnie, marynarka tkana srebrną nitką, szalowy kołnierz, rowoczesny krój. Ale było tylko 100 sztuk, tłum, więc żegnaj elegancjo! Są popielate ubrania za 51.300 zł (100 proc. wełny). W „Modzie Polskiej” jest popielate pepitko za 61 tys. (garnitur „Vistuli” uszyty na zamówienie „Mody Polskiej” z włoskiej tkaniny fleres). Trzeba tylko mieć wzrost 170, 176, 182, 188 cm, bo takie na wieszakach zostały.

BUTY

Obojętnie jakie ubranie kupimy, w obuwicznym czekają na klienta brązowe sandały za 4.200 i różnokolorowe adidasy za 4.100 zł. W adidasach noga się dobrze

czuje i można długo tańczyć bez zmęczenia. Poza tym adidasy przydadzą się też latem. Ale wytłumacz to kobiecie...

Wielka idea honorowego krwiodawstwa rozwijała się przez długie lata. Czy wolno to zaprzepaścić przez drobniarzy? (ag)

NOTKI PLOTKI

BARDZO atrakcyjnie zapowiadają się bal sylwestrowy w klubie „Pod Jaszczurami”. Wśród gości będą m. in.: Andrzej Zaucha, Zbigniew Wodecki, Andrzej Sikorowski, Anna Treter i Zbigniew Książek. Z pewnością nie obejdzie się bez śpiewów.

KRAKOWSKI satyrk — Leszek Maruta — wszedł w 59. rok życia. Wkrótce na prezent urodzinowy otrzyma własną książkę „Gulasz z serc”, którą przygotowuje krakowski KAW. A złożyła się na nią humoreski, opowiadki satyryczne, groteski, fraszki i wierszyki. Tytuł książki może trochę gastronomiczny, ale nie zapominajmy, że Leszek Maruta to syn znanego krakowskiego restauratora. Któż z krakowian nie pamięta restauracji prowadzonej przez Marutę i Wolnego?

SOLISTKA zespołu „Maanam” — Kora — przygotowuje swój tomik utworów poetyckich pt. „Salamandra”. Wydawcą jest oficyna „Pod Baranami”. (za)

godziny parkowania samochodu osobowego płaci się tutaj po 40 zł (w strefie po 50 zł), a za każdą następną godzinę po 50 zł (w strefie po 100 zł). (jb)

Fot. Jacek Bednarczyk

NOTES REPORTERA

TRAMWAJ jadący w kierunku ul. Grzegorzkiej pełny ludzi. Jeden z pasażerów mocno pijany, ledwie trzyma się na nogach. W pewnym momencie starsza pani wstaje i ustępuje mu miejsca. Jej gestowi towarzyszy ogólne oburzenie tłumu. Starsza pani oświadcza spokojnie: „Co to, nigdy nie byliście pijani, dajcie spokój człowiekowi!”

W AJENCYJNYM sklepie papirniczym przy ul. Kościuszki pojawił się papier toaletowy z Jugosławii, 100 zł za rolkę. Krakowianie kupują przeważnie po 10 lub 15 rolek. W pewnym momencie do lady dochodzą dwie osoby, kładą 18 tys. zł i zabierają 2 paki (180 rolek), następnie zakup wrzucają do bagażnika samochodu z francuską rejestracją. Niestety, nie mogliśmy sprawdzić, czy to gustowny prezent dla rodziny czy tani zakup z Polski na pamiątkę.

W GALERII srebra przy ul. św. Jana pojawiły się piękne bransoletki... z aluminium. Cena każdej, bagatelka 50 tysięcy złotych. Czyżby na cenę wpłynęło zamknięcie huty aluminium w Krakowie? (bog)

Sylwester w... Teatrze

SPĘDZENIE sylwestrowego wieczoru w teatrze na dobrej komedii nie jest złym pomysłem! Szczególnie, gdy nie lubi się tańczyć (lub nie ma z kim...!) Teatr im. J. Słowackiego proponuje popularną współczesną farsę francuską P. Chesnota „Czarujący fajdek” w doskonałej obsadzie i reżyserii R. Próchnickiej. W roli tytułowej — Marian Dzięciel. Poza dwiema godzinami wesołej zabawy — dodatkowe atrakcje! Spektakl 30 i 31 grudnia o godz. 19.

„PARKING strzeżony, ceny konkurencyjne w stosunku do opłat w strefie C” — głosi wielka tabliczka ustawiona przed dawną siedzibą KTF przy ul. Boh. Stalingradu. Sprawdziłmy, i rzeczywiście. Za pierwsze cztery

firmie być jednocześnie zaopatrzonym, doradcą podatkowym, mechanikiem i kierowcą. Przejść czy później orientuje się, skalkuluje, że opłacalne jest przystąpienie do organizacji ułatwiającej czy złatwiającej za niego część procedury. Nasze zrzeczenie już teraz sygnuje się do spełnienia nowej roli. Dziełiliśmy talony na benzynę, wydajemy kartki żywnościowe, ale zakładamy, znikną. Zniknie zatem — mam nadzieję — administracyjno-rozdzielcza funkcja zrzeczenia, pojawi się doradctwo prawne, podatkowe, działalność socjalna. Będziemy również bardzo atrakcyjnym partnerem dla jednoosobowych taxi-firm, gdy zorientują się, że solo mają małą siłę przebicia. Gdyby np. w styczniu władze przeprowadziły akcję wyprowadzenia samochodów ze Spółdzielni, pojedyncze taxi-firmy nie byłyby w stanie walczyć o utrzymanie śródmiejskich postojów. Co tu dużo ukrywać. Zrzeczenie było jesienią tego roku na tyle mocne, że przeforsowało utrzymanie postojów.

— Dziękuję za rozmowę. (NB)

Nieobligatoryjny partner

OSTATNI dzień działa Zrzeszenie Transportu Prywatnego jako organizacja obligatoryjnie zrzeszająca tych wszystkich, którzy swoje pojazdy wykorzystują do celów zarobkowych. Zgodnie z ustawą o przedsiębiorczości zrzeszenia stają się w przyszłym roku organizacjami dobrowolnymi.

— Jaki będzie ten rok dla was? Ilu taksówkarzy zrezygnuje ze Zrzeszenia?

— W moim przekonaniu — mówi dyrektor Zrzeszenia Transportu Prywatnego Jacek Kolibski — rola Zrzeszenia nie znaje, ale wrośnie. Pełna swoboda podejmowania działalności gospodarczej nie zmieni z dnia na dzień większości problemów, z którymi

borykają się dzisiaj nasi członkowie. W krajach gdzie istnieje wolność podejmowania inwestycji gospodarczych, a również i ustabilizowany rynek zaopatrzenia, istnieją i mają się dobrze organizacje podobne do naszej, a przynależność do nich jest nie tylko ułatwieniem w prowadzeniu działalności, ale i dodaje prestiżu.

— Sądzi pan zatem, że ci, którzy w przyszłym roku zostaną w Zrzeszeniu zrobią to dla prestiżu, czy żeby ułatwić sobie działalność?

— Właściciel taksówki, a w przyszłym roku właściciel prywatnego jednoosobowego przedsiębiorstwa taksówkowego, będzie musiał w swojej

— Dziękuję za rozmowę. (NB)

